

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 53/2014
30.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђених Ј.М. и Б.Ц., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Ј.М. и Б.Ц., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.1078/10 од 21.09.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3552/13 од 16.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца осуђених Ј.М. и Б.Ц., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.1078/10 од 21.09.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3552/13 од 16.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К бр.1078/10 од 21.09.2012. године окривљени Ј.М. и Б.Ц. оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљенима утврђена казна затвора у трајању од по једне године и продужено кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. у вези чл. 61, 33. и 30. КЗ за које кривично дело је окривљеном Ј.М. утврђена казна у трајању од пет месеци, а окривљеном Б.Ц. у трајању од три месеца, па су осуђени на јединствене казне затвора и то окривљени Ј.М. у трајању од једне године и четири месеца, а окривљени Б.Ц. у трајању од једне године и два месеца.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3552/13 од 16.09.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца из Јагодине и браниоца окривљених Ј.М. и Б.Ц. и пресуда Основног суда у Јагодини К бр.1078/10 од 21.09.2012. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених Ј.М. и Б.Ц. адвокат М.П. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји, да се бранилац позове на јавну седницу, а да се извршење правноснажне одлуке одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца осуђених Ј.М. и Б.Ц., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђених нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде односно ускраћивање људског права и слободе (тачка 3).

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђених Ј.М. и Б.Ц., који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као разлог за подношење захтева наведено је да је погрешно примењен закон на утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку на штету окривљених, без навођења о којој се повреди закона конкретно ради.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда законика које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и - или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду законика бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац осуђених Ј.М. и Б.Ц., у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона, није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним и другостепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда, захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), и као такав је, у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одбачен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**